

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, ఏకోనత్రింశత్యభికశతతమాధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విఘ్నరూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-129 ఏకోనతింశ్రదధికశతతమో2ధ్యాయ: సమ్భవపర్వ
 కృపద్రోణాశ్వత్థామ్నాముత్పత్తిర్ద్రోణస్య పరశురామాదస్త్రశస్త్రోపలబ్ధిశ్చ

ధనుశ్చ సశరం త్యక్త్వా తథా కృష్ణాజినాని చ ।
 స విహాయాశ్రమం తం చ తాం చైవాప్సరసం మునిః ॥ 129-12 ॥

జగామ రేతస్తత్తస్య శరస్తమ్బే పపాత చ ।
 శరస్తమ్బే చ పతితం ద్విధా తదభవన్ముప ॥ 129-13 ॥

తస్యాథ మిథునం జజ్ఞే గౌతమస్య శరద్వతః ।
 మృగయాం చరతో రాజ్ఞః శస్త్రనోస్తు యదృచ్ఛయా ॥ 129-14 ॥

కశ్చిత్ సేనాచరో2రణ్యే మిథునం తదపశ్యత ।
 ధనుశ్చ సశరం దృష్ట్వా తథా కృష్ణాజినాని చ ॥ 129-15 ॥

జ్ఞాత్వా ద్విజస్య చాపత్యే ధనుర్వేదాంతగస్య హ ।
 స రాజ్ఞే దర్శయామాస మిథునం సశరం ధనుః ॥ 129-16 ॥

స తదాదాయ మిథునం రాజా చ కృపయాన్వితః ।
 ఆజగామ గృహానేవ మమ పుత్రావితీ బ్రువన్ ॥ 129-17 ॥

తతః సంవర్షయామాస సంస్కారైశ్చాప్యయోజయత్ ।
 ప్రాతీపేయో నరశ్రేష్ఠో మిథునం గౌతమస్య తత్ ॥ 129-18 ॥

గౌతమో2పి తతో2భ్యేత్య ధనుర్వేదపరో2భవత్ ।
 కృపయా యన్మయా బాలావిమౌ సంవర్షితావితీ ॥ 129-19 ॥

తస్మాత్తయోర్నామ చక్రే తదేవ స మహీపతిః ।
 గోపితౌ గౌతమస్తత్ర తపసా సమవిస్తత ॥ 129-20 ॥

ఆగత్య తస్మై గోత్రాది సర్వమాఖ్యాతవాంస్తదా ।
 చతుర్విధం ధనుర్వేదం శాస్త్రాణి వివిధాని చ ॥ 129-21 ॥

నిఖిలేనాస్య తత్ సర్వం గుహ్యమాఖ్యాతవాంస్తదా ।
 సో2చిరేణైవ కాలేన పరమాచార్యతాం గతః ॥ 129-22 ॥

తతో2ధిజగ్ముః సర్వే తే ధనుర్వేదం మహారథాః ।
ధృతరాష్ట్రాత్మజాశ్చైవ పాణ్డవాః సహ యాదవైః ।
పుష్ప్లయశ్చ నృపాశ్చాన్యే నానాదేశసమాగతాః ॥

॥ 129-23 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

విశేషార్థీ తతో భీష్మః పౌత్రాణాం వినయేప్పయా ।
ఇష్వస్త్రజ్ఞాన్ పర్యపుచ్చదాచార్యాన్ వీర్యసమ్మతాన్ ।
నాల్పధీర్నామహాభాగస్తథానానాస్త్రకోవిదః ॥

॥ 129-24 ॥

నాదేవసత్వో వినయేత్ కురూనస్త్రే మహాబలాన్ ।
ఇతి సశ్చిన్త్య గాఙ్గేయస్తదా భరతసత్తమః ॥

॥ 129-25 ॥

ద్రోణాయ వేదవిదుషే భారద్వాజాయ ధీమతే ।
పాణ్డవాన్ కౌరవాంశ్చైవ దదౌ శిష్యాన్నరర్షభ ॥

॥ 129-26 ॥

శాస్త్రతః పూజితశ్చైవ సమ్యక్తేన మహాత్మనా ।
స భీష్మేణ మహాభాగస్తుష్టో2స్త్రవిదుషాం వరః ॥

॥ 129-27 ॥

ప్రతిజగ్రాహ తాన్ సర్వాన్ శిష్యత్వేన మహాయశాః ।
శిక్షయామాస చ ద్రోణో ధనుర్వేదమశేషతః ॥

॥ 129-28 ॥

తే2చిరేణైవ కాలేన సర్వశస్త్రవిశారదాః ।
బభూవుః కౌరవా రాజన్ పాణ్డవాశ్చామితౌజసః ॥

॥ 129-29 ॥

జనమేజయ ఉవాచ

కథం సమభవద్ద్రోణః కథం చాస్రాణ్యవాప్తవాన్ ।
కథం చాగాత్కురూన్ బ్రహ్మన్ కస్య పుత్రః స వీర్యవాన్ ॥

॥ 129-30 ॥

కథం చాస్య సుతో జాతః సో2శ్వత్థామాస్త్రవిత్తమః ।
ఏతదిచ్ఛామ్యహం శ్రోతుం విస్తరేణ ప్రకీర్తయ ॥

॥ 129-31 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

గఙ్గాద్వారం ప్రతి మహాన్ బభూవ భగవాన్పషిః ।
భరద్వాజ ఇతి ఖ్యాతః సతతం సంశితవ్రతః ॥

॥ 129-32 ॥

